

Jup

26

Juel Peterson B-12

Mitt namn æ Jul Pedersen. Jul pidersen. i Viskansen.

Taon av sankrikk i nitten hundre. Trættene desember nitten hundre.
 Væl, dem kom åver ifra gammellanne på seilsjipp dem var så mye sãm mellom tre å
 fire uker på sjøen å så måtte dom enda inn på en stasjon i England
 og ha repar jort på sjeope sitt etter ~~ix~~ sãm je huser å -- (hvor
 lenge siden) å de måtte ~~xxxx~~ innimot en ~~xxxxix~~ åtteti år siden
 temmeli nere, så nere sãm je huser, ja je huser de ikke, men dem ha
 snakke om de da, vet du. å da lanne dem neri ve, veb, je trur de va
bidjen fãix fals, å så va dm nå i kon væli el i den trakten får nån
 år å så seide dom, væl, de var-- så kãmme dom oppåver denne hær kanten
~~xxxxxx~~ å tok homstædd i taon av sankrikk å de må vara en tre å søtti
 år siden nu og ~~ix~~ ein av sønnene lever på homstedden ennu. Han e
 syv å søtti. (Hvor fra i Norge) Væl, sia sãm sikkert så æ de ~~xxx~~
 hart, veit du, men ~~ix~~ bestemor va nu ifrå lillehammer å di andre
 så huser ~~ix~~ itte je, de va nu di plassa ~~xxxxix~~ ha nemnt. (Fra turen)
 Væl, dom hadde nå hatt nãnlunne go lykke ~~ix~~ ner sãm de dom hadde hatt
 nå trubbel me båten, me seilsjipe, dem hadde visst ~~hatt~~ ^{rakt} stãrm, tru je.
 Men utsia de så jikk de vist bra. å dom snakka nå på ein, je vet itt
~~xxxx~~ åkke de va fiste ell andre vinteren dem va ~~ixxxxxxxix~~ neri kon
 vælli, så vardæ to faumeli tell sãm kom sãm måtte ha stãppeplass, å
 dom hadde nå fått opp ^{da} ei lita sjanti, de var vist ^{en} tãll bai ~~xxxxxx~~
 seisen ell åssen de var å jennom den vintern så var de einåtyve stãkker
 sãm stãppe i den sjanti å dom gettelång rekti ~~Wæt~~ sa besteller å nån
 a dom ær nå vist--ja barnane tã døm æ nå vist i detta hær kontri enda.
 (Åssen var det her da di kom) Ja de var nå nåkså vilt, følt få setlar^a
 runt, dom var, di nærmeste naboen, så var de vel omtrænt tre mil, å de--
 nån æ dom ær på ^a sãmme plassen enda, de ær myra-fãlke, neme levert ?

rett nol ifra sankrikk, nere ve lever (Mye skog?) Da va skog
altsamen oppi har, ner sam alle blåffen, sa var dam avbrent mer ell
minder, ~~XXXXXXXXXXXX~~ ette sam dam sier sa hadde indianene sett
varme ~~XXXXXX~~ te vart ar omtrent a kipt brukken nere. a flere ganger
sam indianern kommer a ville vara inne a fa varnt sei i sjanti sitt--
domses dærnere. De va ein gong je huser bestemor snakka pa atte dom
hadde ein--he#l flakk av dam hadde ~~XXXXXX~~ kømni a sa ville dom låne
ei gryte a ei steikepanne a hu hadde lætt dam fått dæ a ## jikk dam
omtrant a kvart mil dærifra a kokte sin mål a nar dam kom ifenn sa
var dæ omtrant en kvart me vanisen el dyrkjøtt i gryta, sa dom fekk
betaling for låne da.

(Sa tok di homstead) Vi tok homstedd dæ jess. A bestefar han
ha ~~XXXX~~ vøri dø nå --attersam dom sier##, je husker de itte--de må
vara innimot en fænti ar. A bestemor hu husker je gått, hu dæ i nit-
ten hundre a nitten, hu var en nån a åttei# ar gammel da, hu lå tell
sengs en tre ar me slag fore ~~XXXXXX~~ hun dø. (Navnene) Mattias a Maria
Hansen. (Garsnamn?) De husker je itte. (Foreldrene) Væl, de e
Pedersen. George Pædersen a Klara# va mors namn. (Mor fra?) Væl,
mor var fødd har nere hallannen mil herifra, i taon av sankrikk.
Hu blir sju a seksti ar nå i november. (Folke hennes?) Dæ ~~XXXXXX~~ hennes
falk så
~~XXXXXX~~ je snakker på. På farssia har je lite greie på. Han bestefar,
far te far, han var no ifra tronnjem, men a på kant ell a på lei de
har je inga greie på. a mora var visst, tru je, fra sammå leia.
(Kona di?) Jef har inga kone. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Je farmer. Før me
sjøl, ja, ~~XXXXXXXXXXXX~~ a mor a sa min bror Væl, je
har en liten farm nu, je har vøri på store farmer op tel to ar siden,
sam je kjøpte hærner. [Den hær farmen sam je nå lever på er, dæ er

Juel Peterson B-12 Page 3

farmen til, væl, min bæstefars bror, sku je si. Den var altså høm-
 stedden hasses. Han hømstedde påx där på såmmå tia sam bæsteforsidra
 hømstedde litt lenger ne. Å farmen er itte så stør, men vi har nå
 litt plánting, å litt grøn, å litt hei, å mjølk en tall trætten kuer
 å --så vi rusker nå på litt. (Hva slags grøn?) Væl, vi reiser
 får de mesta bærre havre, litt bygg somnestan. (Hva gjør med avren?)
 Væl, vi bruker de tell fid far kuene, får de mæste. Å sa reiser vi
 litt nötti, litt får å selje å litt for åss sjøt, å stringbins, snøp-
 bins. Je har ingen i år, men je har hatt opp tall i år. (Stor
 forandring i farmen siden du kom?) Væl, jes, åtsjelli førsjell.
 Enda hukser itte je så længe, væk å kars, de byne å bi nan år nu.
 Je kan nå se førsjell-stor førsjell på råda runt ~~sakking~~ i dette her
 kontri, je huser fiste atomobilen je såg. ~~je såg~~ Vi livde akkurat
 nære her da, omtrent i mil herifrå, å hall mil herifrå, og å je sprang
 aller så langt får å få se den her kærn, å den va ~~høju~~ akkurat
 såm en bæggi, en gammeldaks bæggi. Kom dom bortti en bakke, så måtte
 dom til å skuve å somme så kom dom no itte opp forutta å ha i heste-
 tti på. Å då da snakke dom på me di læggule kærn bynt å kærnå ut, atte,
 ja detta bli nå ~~for~~ fælt te greier, bortgjennom dessa her jupe
 sier dem, ~~han~~
 råttså såm vængntrækk hadde gått, såm varen fot å en hall jupt. Men de
 ha se tell!

(Hører du te menigheta her?) Ja, i san krikk. (Prest?) Olsen, Aiver
 olsen. (Hvor ofte gudstjeneste?) Væl, får almindeliheit, så var to
 vekker. (Norske?) Ja, de er støstedelen nærsk. (Gikk du på rel. skole?)
 Fælt lite. Je bynte får konfir'masjon, men je var aldri konfirmert.
 Je kom halveis ijennem, men så hadde je ei ulykke, je brakte en arm
 å så vart de itte nå mer.